

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζίης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τὸ ἰκτροσυνέδριον προσκληθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνεσκέφθη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ῥιζικὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν ἐξ ὧν ἀπειλεῖται ἡ δημόσιος υἡγεία, προέτεινε δὲ τὰ ἐξῆς διὰ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεώς του:

α') Ὅτι πρέπει νὰ βρέχη καὶ νὰ κάμνη ἐνίοτε καὶ κελὸν καϊρόν.

β') Ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀσθενοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι.

γ') Ὅτι πρέπει νὰ φροντίζωσιν οἱ ἀρμόδιοι περὶ τῆς κατακλιώσεως τῶν ἀκαθαρισῶν.

δ') Ὅτι πρέπει νὰ κόπτουν τὸ κρέας μὲ τὸ πριόνι καὶ τὸ ψάρι μὲ τὸ πηροῦνι.

ε') Ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρώγωμεν κερκμέλεις καὶ

ς') Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ πόλις διότι ἐλλείπει ἡ δημοσὶα ἀσφάλεια.

Ὁ συνοικισμὸς τῆς ὠραίας κωμοπόλεως τοῦ Δαφνίου, ὃν, ὡς γνωστὸν, ἀνέλαβεν ὁ κ. Ι. Παρναυθιώτης, ἦτο ἐν τῶν φαιδρῶν ὄνειρων καὶ μία τῶν γλυκυτέρων ἐλπίδων, ἃς εἴχομεν οἱ ἐν Ἀθήναις βιοῦντες. Ἐβλέπομεν ἤδη τὸ γραφικὸν Δαφνίον μεταβληθὲν εἰς ἀνθηρὰν καὶ γελόεσσαν ἐξοχὴν μὲ τοὺς φαιδροὺς καὶ χαριέντας οἰκίσκους του, μὲ τὰς ἀνοφόρους πρασιάς του, μὲ τὰς συσκίους λόχμας, μὲ τὰς ἀνκαύσεις ὅσας παρέχει ὁ πολιτισμὸς, καὶ ἀνεπνέομεν ἐκ προκαταβολῆς τὸν ζωοπάροχον ἀέρα του, μεταφερόμενοι ἀπὸ τοῦδε διὰ τοῦ νοῦ εἰς τὸ παρήγορον ἐκεῖνο καταφύγιον μακρὰν τῶν ἀπηνθηρχωμένων ὁδῶν τῆς πρωτεύουστος, μακρὰν τοῦ φθοροποιῦ κοινορτοῦ, μακρὰν τοῦ τύφου, τῶν

συνεδριάσεων τοῦ ἰκτρικοῦ συμβουλίου, τοῦ δελτίου τῆς θνησιμότητος, τῆς τιτάνου καὶ τῶν ἄλλων ἐφοδίων τῆς δημαρχίας. Αἶ, λοιπὸν, ὅπως ὁ Θεὸς ἔταξε τὸν Σατανᾶν ἐντὸς τοῦ Παρναυθίου, οὕτως ἔταξε καὶ τὰς ἐλληνικὰς ἀρχὰς ἐντὸς πάσης καλῆς καὶ ὠφελίμου πράξεως, καὶ αὐταὶ, ἀντὶ νὰ παράσχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἔργον, ὅπερ ἦτο σχεδὸν ἀποπερατωμένον, ἤρχισαν νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα καὶ νὰ προβάλλωσιν ἀνυποστάτους ἀξιώσεις. Ἡ παλιμβουλία αὕτη, ἡ λίαν ὑποπτος ἄλλως, ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θέλει παρκαθῆ ἐπὶ πολὺ, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ πύση πᾶσα ἀντίδροσις ἐγκαίρως, ἄλλως ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἀρχῶν θὰ ἀναγκάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς υἡγείας αὐτοῦ δημόσιον νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, ἧτις ὠρισταὶ ἐν Ἑλλάδι νὰ μκταιοῖ πᾶν ἀγαθὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον.

Γνωστὸν ὅτι ὁ μέγας εὐεργέτης κ. Σκουλούδης εἶχε καταβάλει γενναιοδῶρως 1500 φράγκα πρὸς σχηματισμὸν μεγάλης πνελληνίου ἀτμοπλοικῆς εταιρίας, ἐπεριμένετο δὲ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν τοῦ χάρτου πρὸς κατασκευὴν τῶν πρώτων ἀτμοπλοίων δι' ὧν προὔτιθετο ὁ ἰδρυτὴς νὰ μεταβίβῃ εἰς Μῆλον πρὸς κυνηγεσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χάρτης ἐβράχη ἐνεκ τῶν τελευταίων βροχῶν, οἱ Συριανοὶ ἔκαμον πολλὰς διαδηλώσεις συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ κυνηγοῦ κ. Σκουλούδη.

Γελοῖον πάταγον ποιοῦσι τινὲς κατ' αὐτὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ περὶ τὴν καθηγητικὴν ἔδραν τοῦ κ. Γαλβάνη. Συμβουλευόμεν τοὺς φοιτητάς, οἱ τινὲς εἰσιν οἱ μόνοι ἐνδιαφερόμενοι, νὰ ἐπιβάλλωσι σιωπὴν εἰς τοὺς ῥαδιούργους. Οἱ φοιτηταὶ ἔχουσιν ἤδη τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχωσι καθηγητὴν ἄξιον τοῦ ἀξιώματος. Οἱ δὲ φωνασκοῦντες γνωρίζουσιν ἄριστα, ὅτι οὐδεὶς νόμος, οὐδεὶς κἄν τύπος ἐτέθη κατὰ μέρος χάριν τοῦ κ. Γαλβάνη. Φωνα-

σκοπῖν ἕως; δικτί; Διότι οἱ διὰ μικρορραδιοουργίας προ-
γόμενοι δὲν δύνανται νὰ πιστεῦσιν εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν
ἐχόντων πραγματικὴν ἀξίαν. Εἰς τὸν τόπον, ἐνθα τόσαι
εὐδοκιμοῦσι κοῦφοι ἀνικανότητες, ἀνὴρ οἶος ὁ κ. Γαλθόνης
δὲν δύνανται ἢ νὰ ἔχη τοὺς φθονοῦντας αὐτόν. Ἄλλ' ἀδικ-
φορεῖ βεβκίως περὶ τῶν τοιούτων ὁ δικπρεπὴς ἐπιστήμων,
ὅστις εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μᾶλλον τιμῶσι τὰς θέσεις,
ἢ κατέχουσιν, ἢ τιμῶνται περ' αὐτῶν.

Ὁ Ξενουδάκης προσεφώνησε τὸν Συγγρὸν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Πτωχοκομείου, καὶ ἠυχθήθη εἰς αὐτὸν νὰ κατοική-
σῃ αὐτὸς πρῶτος τὰ τόσον φιλανθρώπως καὶ προνοητικῶς
ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγειρόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ὑπὲρ
τῶν ἀπόρων. Ὁ Συγγρὸς ἠὲχαρίστησεν εἰπὼν, ὅτι αὐτὴ
ἦτο ἡ ἀποστολή του καὶ ὅτι θὰ ἐμερίμῃ ὅπως εἰς τὰ
Πτωχοκομεία καὶ τὰ λοιπὰ ἄστυα μὴ λείψωσι ποτὲ οἱ κά-
τοικοι.

Σήμερον αἱ μάχαι θὰ κράζουσιν εἰς τοὺς δρόμους μαζὺ
μὲ τ' ἄλλα καὶ ἡ *Νέα Ἐφημερίς* καὶ ἡ *ἀνάστασις* τοῦ *Ἰ.*
Καμπούρογλου. Τὴν ἀνάστασιν ταύτην τοῦ φίλου συναδέλ-
φου, ἐνὸς τῶν πρώτων σακπνέων τοῦ τύπου, οὗ ὁ εὐφυὴς
καὶ ιδιόρρυθμος κλάκος συνήργει ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν
ἐπιγράτῃσιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, χαιρετίζοντες εὐχό-
μεθα νὰ ἦναι διαρκὴς καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ νεογνὸν θυ-
γάτριόν του, ἡ *Νέα Ἐφημερίς*, θ' ἀποκτήσῃ ἀμέσως τοῦ
κοινοῦ τὰς συμπαιθείας.

Ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Β. Κεχαγιᾶ πρὸς τοὺς συνε-
πρωτῶν του, τῆ καταχωρισθείσῃ προχθὲς ἐν τῇ *Ἔρα*,
μηνθάνομεν ὅτι ἀποσύρεται τῆς πολιτικῆς ὡς ἐκ τῶν γη-
ρατειῶν του. Νομίζομεν ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ προβάλῃ
τοιούτον λόγον ἀποχῆς ἐνόσω, ἐν Ληξουρίῳ μετὰ θέρμης
πολιτεύεται ὁ κ. Ἰκκωβάτος Ν° 1. δηλ. ὁ Νικολετᾶκης.

Ὁ προχθεσινὸς *Αἰὼν* εἶναι *κουκουνάρι* μὲ τὸ πρόγραμ-
μα τοῦ ἱκτροῦ Ν. Διομήδους (ὅποτε ὁ ἥρωος χρόνος σημαρῆ
τὸ *σημαρτηρον* τῆς *μεγάλης ἐνεργείας*), μὲ τὸν δῆμον Ἀδά-
μαντος, μὲ τὸν δήμαρχον *Κουτσουδάκη* καὶ μὲ τὸν ἐπίτι-
μον *συνδημότην* καὶ μὲ τὴν *σπουδαίαν* καὶ *ὠραίαν* συγ-
χρόνως *πραγματεία* τοῦ Γ. Ἀντωνοπούλου.

Μεγάλῃς γενεᾷ, μεγάλῃ αἰσθήματι μεγαλοπρεπῶς ἐκ-
πεφρασμένῃ.

Καὶ δύο ὑπογραφαὶ τῆς μόδας.

Τῶν ὄλων ὑμέτερος Μ. Ῥενιέρης.

Ὁ ἐπίτιμος συνδημότης ὑμῶν Ν. Α. Νάζος.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Ἀττικῆς καταλέγεται καὶ ὁ
Ῥόκος Χοιδᾶς, τέως ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν,
παρκιτηθεὶς τῆς θέσεώς του ὅπως ἀποδοθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Δὲν ἀνῆκομεν εἰς κόμματα, δὲν ἀναμιγνυόμεθα εἰς τὴν
ἀηδῆ τῶν ἐκλογικῶν διαμάχην, ἀπέχομεν δὲ καὶ θ' ἀπό-
σχωμεν πάσης ὑποστηρίξεως καὶ πάσης ὑποδείξεως προσώ-
πων. Ἄλλ' ὅμως ὑπὲρ τοῦ *Ῥόκου Χοιδᾶ* ποιούμεθα ἐξαίρε-
σιν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου τούτου ἐκπροσωπεῖ οὐχὶ
τὴν στενὴν ιδέαν τῆς φατρίας, οὐδὲ τὴν στενωτέρην ἐπι-
ιδέαν τοῦ φιλάρχου ἐγωῖσμοῦ, ἀλλὰ τὴν εὐρεῖν καὶ με-
γάλῃν ἀρχὴν τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς εἰλικρινείας, τῆς ἠθι-
κότητος.

Τίς ἐν Ἀθήναις δὲν γινώσκει τὸν *Ῥόκον Χοιδᾶν*; Τίς
δὲν γινώσκει τὰ ἀκριβῆ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν ἐνεφορήθη
ἀνέκχθεν καὶ ἄτινα ὑπεστήριξε πάντοτε καὶ διὰ τοῦ λό-
γου καὶ διὰ τῶν ἔργων; Ὡς πολίτης ἐγένετο πάντοτε
προσφιλὴς καὶ σεβαστός, χρηστὸν καὶ ἔντιμον δικάων βίον,
μὴ διστασας ἄλλοτε νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν ζωὴν, ὅπως
ὑπερασπίσῃ τὰς ἀπειλούμενας τοῦ λαοῦ ἐλευθερίας. Ὡς
δημόσιος λειτουργὸς ἐξετέλεσε εὐόρκως καὶ ἀπκρεγκλίτως
τὸ καθήκον. Ὡς πολιτευόμενος δὲ ἄλλοτε, ἀντιπροσωπεύ-
σας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὴν ἐπαρχικὴν Κρηναίαν, ἐτήρησεν
ἄσπιλον τὴν συνείδησιν, ὠμίλησε μετὰ παρησιίας καὶ μετὰ
σθένους καὶ εἶπεν ἀληθεῖς, ἃς οὐδεὶς μέχρι τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης ἐτόλμα ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἐκστομίσῃ.

Ἄρκοῦσι ταῦτα, νομίζομεν, πρὸς σύστασιν πολλοὶ τῶν
ἀξιούντων σήμερον καὶ ἐπιζητούντων τοῦ λαοῦ τὴν ψῆφον
δὲν ἔχουσιν οὐδὲ τὸ ἥμισυ νὰ προβάλωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Τρέ-
φομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι οἱ πεφωτισμένοι ἐκ-
λογεῖς Ἀττικῆς ὅσοι αἰσθάνονται φιλοπατρίαν, ὅσοι ἀγα-
πῶσι τὴν εἰλικρινείαν τοῦ φρονήματος καὶ τὴν ἀκεραιότη-
τα, ὅσοι ἐπιδοκιμάζουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν παρησιίαν, δι-
ερχόμενοι πρὸ τῆς κἀληπης τοῦ *Ῥόκου Χοιδᾶ* θὰ ρίψωσι
λευκὴν ἐν αὐτῇ ΨΗΦΟΝ.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς *Κιβωτοῦ Αἰγίου*:

«Ἐν πολλοῖς εἰσαγγελικοῖς γραφείοις εἶναι ἐμφωλευμέ-
νη ρίζα κακίης δίκην κρυφοποντίων».

Ἐκ τῆς *Ἐλπίδος Ζακύνθου*:

«Περὶ λίαν γνωστοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἀποβιάσαν-
τος ἀναβάλλομεν νὰ γράψωμεν, διότι ἀγνοοῦσιν εἰσέτι αὐτὸ
ὅλοι οἱ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ τόπου συγγενεῖς καὶ φίλοι».

Καὶ ἐν *Βωλιώτικῳ* ἐκ τῆς *«Θεσσαλίας»*. Φηντασθῆτε,
ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς ἀτμο-
σφαίρας (!), εἰς ἐπηρείας «τῆς ἀτμοσφαίρας (!), ἐξ ἧς
βεβκίως κατεστράφησαν» τί νομίζετε; τὰ κρεββάτια καὶ τὰ
τραπέζια τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.